

Αποδημητικά γουρούνια.

Μέγας πανικός πλασάρεται απο τα κανάλια και τις εφημερίδες για τη νέα πανδημία που θα αφανίσει το ανθρώπινο είδος: τη γρίπη των χοίρων. Συνηθισμένα τα βουνά απο τα χιόνια, ήδη έχουμε περάσει αρκετές πανδημίες που αφάνισαν το είδος, την γρίπη των πουλερικών, H1N5, τον ιό κοξάκι κλπ. Η δε γρίπη των χοίρων μοιάζει πραγματικά τζούφια σε σύγκριση με τις υπόλοιπες, με 50 νεκρούς (μέχρι στιγμής) και ποσοστό θνησιμότητας 5%, πραγματικά δυσκολεύεσαι πολύ να νιώσεις κατι άλλο πέρα από απορία, γιατί πετάνε έτσι τον χρόνο σου. Μόνο το τριήμερο του αγ. πνεύματος στους ελληνικούς δρόμους, πρέπει να υπήρχαν περισσότερα θύματα.

Μαλάκες είναι οι δημοσιογράφοι και μας πρήζουν έτσι κάθε λίγο με τέτοιες ασημαντότητες; Όχι δεν είναι μαλάκες, οι φόβοι για τις λεγόμενες πανδημίες που πλασάρονται τα τελευταία χρόνια πουλάνε καλά. **Όλοι οι φόβοι πουλάνε καλά.**

Κάθε φορά που εμφανίζεται μια νέα "τηλεοπτικά επικίνδυνη" αρρώστια, ξεκινάει ένας αγώνας δρόμου και στις φαρμακευτικές εταιρίες. Η πρώτη που θα βγάλει αντιβιοτικό για την ασθένεια (συνήθως τα αντιβιοτικά αυτά είναι τόσο τζούφια, όσο και η ασθένεια) θα κολυμπήσει στο χρήμα, θα πουλήσει μαζικά στον τρομαγμένο κόσμο, θα προωθηθεί μαζικά απο του γιατρούς για προληπτικούς λόγους, θα αγοραστεί μαζικά από τις κυβερνήσεις "που νοιάζονται για τους πολίτες τους". Το χρήμα θα κινείται τέλος πάντων...

Έχετε δει όλους αυτούς τους μπάτσους με τις φόρμες χημικού πολέμου; Έχετε ακούσει για τους νόμους για τις καραντίνες; Έχετε ακούσει για το δικαίωμα του γιατρού, ως νέο είδος εισαγγελέα, να διατάζει τον κατ'οίκον περιορισμό υπόπτων για τη νόσο; Έχετε ακούσει για τα νέα μέτρα προστασίας των αεροδρομίων και των μέσων μαζικής μετακίνησης; Είναι έτσι τα πράγματα που αρκεί να φτερινιστεί κανείς για να πλημμυρίσουμε στους μπάτσους. Δεν είναι και νέο αυτό βέβαια, πάντα η **δημόσια τάξη πήγαινε χέρι χέρι με την δημόσια υγεία.**

Είναι ενδιαφέροντες όλοι αυτοί οι χάρτες με τα βελάκια που γεμίζουν τις εφημερίδες, που δείχνουν απο που ξεκίνησε η αρρώστια και πως επεκτάθηκε. Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι χάρτες, για τα ναρκωτικά, για τη μόλυνση, για το εμπόριο όπλων, για την εγκληματικότητα, τη μετανάστευση... Η κεντρική τους ιδέα είναι η εξής: Βάζεις στην μέση το καθαρό, ειρηνικό και άσπιλο έθνος σου, το περικυκλώνεις από εχθρούς, και γεμίζεις το χάρτη με βέλη που δείχνουν πως ο κίνδυνος έρχεται πάντα απ'έξω, πάντα από τους προαιώνιους εχθρούς. Και έχεις μια μικροαστική φοβία πρώτης τάξεως. Άμα λάχει μπορείς και να τους πείσεις πως πρέπει να στείλεις και κανα F16 για λόγους υγείας.

Εμείς το μόνο που έχουμε να προτείνουμε είναι μακριά από μπάτσους, μην σας κολλήσουν και τίποτα οι βρωμιάρηδες.

ΟΧΙΖΟ

#12, Ιούνης '09

είμαστε προδότες δεν πάμε στο στρατό
να τάνε οι φασιότες να φάνε το σκατό

its up to you not to hear the callout

όλο και πίο γυμνά, όλο και πιο άναρθρα
όχι πια φράσεις, όχι πια λέξεις
γραμμάτων σύμβολα

αντί για την πόλη η πέτρα,
αντί για το σώμα το νύχι

ακόμη πιο πολύ μια αιμάτινη
σκοτωμένη κηλίδα...
πάνω στο μικροσκόπιο.

M.Αναγνωστάκης

Ο κάθε προλετάριος μέσα στο αδυσώπητο δίκτυο των μητροπολιτικών κοινωνικών σχέσεων, ακριβώς επειδή είναι θύμα και εμπόρευμα, παραμένει δια-μελισμένος, κατακερματισμένος, ακρωτηριασμένος, σφιγμένος, διασπαρμένος από αντιθετικές γλώσσες που πολτοποιούν την αυθόρμητη ταυτότητα του, τη μνήμη του και τη φαντασία του. Με λίγα λόγια μετατρέπεται σε ένα φυσιολογικό σχιζοειδές. Κι όχι μόνο πια μέσα στην εργασιακή διαδικασία πλέον, αλλά και σε όλο τον υπόλοιπο χρόνο του, ο οποίος έχει πια ρουφιχτεί ολόκληρος από το κεφάλαιο, έχει σφραγιστεί κάθε μη καπιταλιστικός πόρος του. Φετίχ αλλά και εξεγεγερμένος, εμπόρευμα αλλά και καταστροφικός του εμπορεύματος, εν δυνάμει αυτόχειρας αλλά και φονιάς-να λοιπόν που "εμφανίζεται ένας στρατιώτης": ο σχιζομητροπολιτάνος προλετάριος. Ρ.Κ.-Α.Φ.

Το σχιζό είναι ένα έντυπο δρόμου που μοιράζεται χέρι με χέρι σε 1.500 αντίτυπα στους δρόμους της αθήνας. Κι αυτό γιατί επιλέγουμε να δράσουμε ενάντια σε κάθε είδους μεσολάβηση στα πλαίσια του κοινωνικοταξικού ανταγωνισμού, στο βαθμό που μας αναλογεί. Αποτελεί μια έκδοση της πολιτικής ομάδας ΣΑΧ. Αν δεν το βρείτε, θα σας βρει αυτό!

e-mail:

saxgk@yahoo.gr

Σκουπίστε, ψεκάστε... αλλά έτσι απλά δεν θα τελειώσετε.

Την Παρασκευή 22 του Μάη οι μετανάστες εργάτες βγήκαν στο δρόμο βίαια. Αυτή η βία ήταν μόνο ένα ελάχιστο κλάσμα της βίας που δέχονται καθημερινά. Κάποιοι λένε πως έφταιγε το Κοράνι ή καλύτερα έτσι τους συνέφερε να λένε για να κουκουλώσουν τα προφανή. Για να κουκουλώσουν πως επιτέλους λίγη, ελάχιστη από τη βία των μπάτσων, τη βία των σεξουαλικών σκλαβοπάζαρων, τη βία του ρατσισμού, τη βία του μισθού για ένα κομμάτι ψωμί, τη βία της απομόνωσης και της εγκληματοποίησης, επιτέλους επιστράφηκε στους δημιουργούς της.

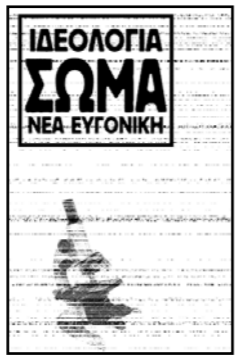
Όσο για τους φοβισμένους νοικοκυραίους που το μόνο που βλέπουν στην ύπαρξη και μόνο των μεταναστών είναι ένα 'πρόβλημα', είτε αυτό λέγεται 'πρόβλημα' υγείας, είτε 'πρόβλημα' εγκληματικότητας και απαιτούν από το κράτος να δώσει λύσεις, **καλύτερα να πάνε να πνιγούνε.** Και οι λύσεις αυτές είναι οι επιχειρήσεις σκούπα, οι φασιστικές

επιθέσεις, τα κέντρα κράτησης, οι δολοφονίες στα σύνορα... Και είναι εκεί που πατάνε τα αφεντικά, σε αυτόν τον φασισμό, και εξαγγέλλουν ότι μέχρι τα τέλη του Ιουλίου το πρόβλημα στο κέντρο της Αθήνας θα έχει τακτοποιηθεί.

Η διαχείριση των μεταναστών και η άγρια καταστολή τους δεν είναι ένα απομονωμένο γεγονός που αφορά μόνο τους 'παράνομους' μετανάστες, αλλά ένα γεγονός που **αφορά όλους τους εργάτες.** Οι μηχανισμοί που σήμερα δουλεύουν εναντίον τους, αύριο θα δουλέψουν εναντίον και των υπολοίπων. Γιατί όσο το πιο υποτιμημένο κομμάτι της εργατικής τάξης στην Ελλάδα δεν βρίσκεται απλά στον πάτο της πυραμίδας, αλλά ακόμη πιο κάτω... Γιατί όσο περισσότερο η υποτίμηση της εργασίας αλλά και της ίδιας της ζωής των μεταναστών, φτάνει σε έσχατα σημεία, τόσο περισσότερο αυτό θα σημαίνει και την καθολική υποτίμηση της εργατικής τάξης.

Αυτή η αφίσα βγήκε από την ομάδα μας και κολλήθηκε τον μήνα Ιούνιο από την federation ομοσπονδία αυτόνομων ομάδων σε 2000 αντίτυπα. Μπροστά στην άγρια καταστολή των μεταναστών ήταν το ελάχιστο, αλλά όχι το τελευταίο που θα μπορούσαμε να κάνουμε. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η ανάγκη να συνειδητοποιηθεί πως είμαστε όλοι μετανάστες είναι επιτακτική! Το διπλανό κείμενο είναι το κείμενο της αφίσας.

Μια τυχαία ημέρα στον αγιο Παντελεημονα

Η ατμόσφαιρα ήταν πια αποπνικτική. Ένστολοι φρουροί της νομιμότητας, αγανακτισμένοι πολίτες έτοιμοι για όλα, καθαρόαιμοι χρυσαυγίτες, ακροδεξιοί ψηφοθήρες και ψηφοφόροι του ΛΑ.Ο.Σ, δημοσιογράφοι και αναλυτές όλων των τάσεων να 'επιτελούν το καθήκον τους'. Οι δρόμοι γέμιζαν με φασιστικά σκουπίδια (όχι μόνο χάρτινα...).

Άλλη μια δύσκολη ημέρα, λοιπόν, ξεκίναγε στη μαγευτική γειτονιά του. Ο Α. δεν ήθελε να πάει στο σχολείο ούτε σήμερα ούτε ποτέ ξανά. Οι βλακείες που άκουγε, τα αδειανά βλέμματα των συμμαθητών του, η διάχυτη επιθετικότητα, η πειθαρχία, του προκαλούσαν αναφυλαξία. Δεν μπορούσε να καταλάβει τι δουλειά είχε εκεί μέσα. Παρατηρούσε τα ξεσπάσματα βίας και μίσους των γειτόνων του, τα πογκρόμ και τις εντατικές περιπολίες των μπάτσων, τον τρόπο και την οργανωμένη σιωπή που καλλιεργούσαν τα κανάλια και οι εφημερίδες και νευρίαζε όλο και περισσότερο. Οι συνθήκες ήταν εμπόλεμες και το έβλεπε παντού. Το κυνήγι κεφαλών είχε από καιρό αρχίσει και δεν υπήρχε χώρος για αυταπάτες.

Έτσι, κάθε φορά που άκουγε κάποιον να φωνάζει ότι 'όλοι αυτοί πρέπει να σηκωθούν και να φύγουν' ή που έβλεπε κάποιον άλλο να τα έχει βάλει με 'αυτά τα παιδιά των ξένων που κάνουν συνέχεια φασαρία', έπαιρνε τα μαθήματά του. Εκείνοι που αισθάνονται 'ανασφάλεια' και προσφεύγουν στην αστυνομία γιατί 'κινδυνεύουν', εκείνοι που κραυγάζουν ότι 'θα μας πνίξουν σε λίγα χρόνια δεν θα υπάρχουν πια Έλληνες', εκείνοι που συγκροτούν επιτροπές κατοίκων και ονειρεύονται τάγματα πολιτών που θα 'ξεκαθαρίσουν' το τοπίο, δεν αστειεύονται. **Πολλή μαυρίλα, πολλή βαρβαρότητα, σκεφτόταν, και κάπως αγχωτόταν.**

Το βράδυ, γυρνώντας στο σπίτι συνάντησε τη φίλη του την Εγκίντα που η μητέρα της τη φώναζε "Αγγελική" για να μην 'προκαλεί' και τον Άχμεντ που είδε τον αδερφό του να πεθαίνει μέσα στο αστυνομικό τμήμα κάτω από 'αδιευκρίνιστες συνθήκες'. Κράταγαν ένα σπρέι και τα χέρια τους ήταν μαύρα. Χαμογέλαγαν, όμως, ικανοποιημένοι για το δημιούργημά τους. **"Εδώ είμαστε. Εδώ θα μείνουμε. Κι εδώ θα σας τσακίσουμε"**. Το σύνθημα στον τοίχο του σχολείου ήταν ενθαρρυντικό για αυτούς και απειλητικό για τους φασίστες της γειτονιάς τους, όπως ακριβώς δηλαδή έπρεπε. **"Κι αν το εννοούν αυτό που έγραψαν, κι αν το εννοούμε;"**, σκέφτηκε ο Α. και κάπως χάρηκε.

Η ευρωπαϊκή ένωση είναι ένα ψέμα.

Γιατί μόνο ψέμα μπορείς να αποκαλέσεις αυτή τη λυκοφιλία των εκθρευόμενων επεκτατισμών. Κάθε άλλο παρά ένωση είναι, τη στιγμή που η μία χώρα κοιτά να βγάλει τα μάτια της άλλης. Τα όσα μας προπαγανδίζουν περί ενώσεως των λαών, ευρωπαϊκής ομοσπονδίας κλπ. είναι παραμύθια του χειρότερου είδους, εθνικός κανιβαλισμός με μια νότα κοσμοπολιτισμού. Στο πρώτο θρόισμα, στην πρώτη αμφιβολία, ο καθένας τραβά τον δρόμο, και κανείς δεν το βρίσκει παράξενο. Κρίση έχουμε, δεν αποκλείεται κάποια στιγμή να πολεμήσουν και μεταξύ τους. Απλώς χρειάζεται και ένα μόνιμο μέρος συνάντησης των, ευκαιριακά, σύμμαχων κρατών. Η μόνη ευρωπαϊκή ένωση που μπορεί να υπάρξει, είναι η κομμουνιστική.

Η ευρωπαϊκή ένωση είναι μια απάτη

Κάθε τρεις και λίγο μας λένε, πως για τον α ή τον β νόμο (που πάντα αφορά εξελίξεις, όπως η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης, η μείωση των μισθών, η ελαστικοποίηση της εργασίας κλπ.), τα χέρια της εδώ κυβέρνησης είναι δεμένα, γιατί εκτελεί εντολές της εε. Μην ξεχνιόμαστε πάντως, οι οδηγίες της ευρωπαϊκής ένωσης είναι γραμμένες σε στιλ, "αν θέλει...", "αν μπορεί...", "όποια χώρα μέλος επιθυμεί...". Είναι γνωστό, ότι όποια χώρα θέλει, γράφει στα παλιά της τα παπούτσια όποια οδηγία δεν τη συμφέρει, και αυτό είναι κάτι που είναι γνωστό χρόνια. Αυτές οι οδηγίες είναι κάτι παραπάνω από χρήσιμες δικαιολογίες για μαζική κατανάλωση.

Δεν ψηφίζουμε στις εκλογές

Οι εκλογές πέρασαν και εμείς δεν ψηφίσαμε. Καταρχάς να πάει να γαμηθεί και η εε. Κατά δεύτερον το να μην ψηφίζουμε στις εκλογές, δεν είναι κάτι που μας προέκυψε τώρα τελευταία, δε δίνουμε την συναίνεσή μας σε αυτούς που χτες, σήμερα και αύριο θα μας εκμεταλλευτούν. Και σε καμία περίπτωση δεν ψάχνουμε και εμείς να χωθούμε κάπου, να βολευτούμε σε κανα έδρανο λέγοντας πως και καλά "παλεύουμε από τα μέσα το σύστημα".

Όπως και να έχει όμως, δεν είμαστε το "κόμμα του άκρου", η δικιά μας δύναμη μετριέται όλες τις υπόλοιπες ημέρες, στις αρνήσεις να δεχτούμε τα πράγματα έτσι όπως είναι, στην ενεργή συμμετοχή σε αυτοοργανωμένες διαδικασίες, στους δρόμους. Και όσον αφορά τις ψήφους, οι μόνες που δίνουμε είναι αυτές του περασμένου Δεκέμβρη.

Διαφήμιση υπέρ της συμμετοχής στις εκλογές της εε. Πόσο ανοιχτά σύνορα θέλεις; Σπέρνεις ψήφους και φυτρώνουν φρούρια

